

Kerekes Arnold Fűszerüzlete

Ez a Kerekes nagyszüleim fűszerüzlete. A nagyszüleim az ajtótól balra állnak, én pedig a padon ülök. A nagyszüleimnek volt egy fűszerüzlete, egy szatócsbolt a Külső-Jászberényi útnál, oda járt mindenki a közelből. Nagyon közel laktunk a nagyszüleimhez, mert volt a közelben egy téglagyár, a Grasser téglagyár, és a papám ott dolgozott, és ott kapott valami szolgálati lakást, amiben két szoba volt. De én sokkal többet voltam a nagyszüleimnél. Anyám gyakran besegített az üzletben, én is szinte mindennap ott voltam a nagyszüleimnél. A ház úgy nézett ki, hogy elől volt az üzlet -- úgy mint most a vidéki szatócsoknál --, és hátul a lakás. Volt ott két szoba, egy nagy veranda és egy óriás kert, teli gyümölcssel. Sokszor ott is aludtunk a nagyszüleimnél, péntekenként mindig. A Drasche téglagyárban rengeteg ember dolgozott, és odajártak hozzánk a szatócsboltba inni, megvették a piát, aztán kimentek a bolt elé, és volt egy kis pad a bolt előtt, és ott leültek, ettek, ittak. Az antiszemitizmusnak semmi komolyabb előszele nem volt Kőbányán. Ott a legnagyobb békességben éltünk együtt zsidók és nem zsidók. A Kerekes bácsit, a nagypapát mindenki szerette. Főleg melósok jártak hozzá a téglagyárból. Nagyon sokan hitelre vásároltak, akkor az volt a szokás, hogy fölírták egy könyvbe a tartozásokat. Szóval még a pénz kapcsán sem volt semmi rossz vagy bántó megjegyzés. Érdekes, hogy az én emlékeim szerint szombaton sem volt zárva az üzlet [lásd: szombati munkavégzés tilalma]. A nagypapa dolgozott, a nagymama pedig hátul tartotta a szombatot, ő nem ment be a boltba. A nagypapa, aki járt templomba, aki adakozott és elismert hitközségi elöljáró volt, és nagyon szerette mindenki Kőbányán, nagypapa titokban adott téliszálamis zsömlét nekünk ott hátul, merthogy az üzletben ilyesmit is árult. A nagymamának persze nem volt szabad tudnia, mert ő kóser háztartást vezetett.